

[Kristian Nygaard.]

selv skal betale en Del af Udgifterne. Jeg tror, det vil vække almindelig Tilfredshed, da det heldigvis endnu er saaledes, at man bedst, maaske ikke mindst i Ungdomstiden, skønner paa de Værdier, som man maa betale noget for og anstrenge sig for at komme i Besiddelse af. Om de Beløb, der her er nævnt som personligt Vederlag for Undervisningen, netop er de mest passende, kan der vel forhandles om i Udvalget. Men 8 Kr. for 50 Timers Undervisning kan næppe kaldes en urimelig eller uoverkommelig Pris for de Elever, der her bliver Tale om.

Statens Tilskud er, som nævnt i Lovforslagets § 1, afhængigt af en Række Betingelser, der forhaabentlig kan opnaas Enighed om fra alle Sider. Jeg har da ogsaa det bestemte Indtryk af de Ordførere fra de forskellige Partier, der allerede har talt, at der ikke vil være uoverstigelige Vanskeligheder der. Naar disse Betingelser er opfyldt, udreder Staten altsaa et Mindstetilskud af 4 Kr. pr. Time, naar der samles 25 unge Mennesker til en faglig Landbrugsundervisning efter Kl. 7 Aften, og højst 8 Kr. pr. Time, naar der samles mindst 40 til en saadan Undervisning om Eftermiddagen.

Hidtil har den Undervisning, der her er Tale om, de fleste Steder været givet i Forsamlingshusene, da det jo endnu langt fra er almindeligt, at der er bygget selvstændige Skoler. Men hertil ydes der efter Lovforslaget et afdragsfrit og fra Statens Side uopsigeligt Laan til et Beløb af indtil en Trediedel af den Sum, det vil koste at opføre en saadan Skole. Laanet skal, som sagt, ikke afdrages, men det forrentes med 4 pCt. pro anno, og jeg finder det for øvrigt for mit Vedkommende ganske rimeligt, at et saadant Laan ogsaa vil kunne indskydes i de Skoler, der allerede er bygget i dette Øjemed. Naturligvis vil det være af stor Betydning, at Skolerne sættes i Stand til at faa egne Bygninger. I den Anledning vil jeg gerne tillade mig at spørge den højtærede Undervisningsminister, om man fra Statens Side kan gaa med til, at der ogsaa ydes Laan af samme Størrelse til Indkøb af Huse, der maatte egne sig til dette Formaal. Man kan jo nemlig meget vel tænke sig, at der i Løbet af den nærmeste Fremtid vil blive en Del ældre Skoler ledige rundt om i de forskellige Kommuner, hvor man enes om at bygge Centralskoler for Børnene, og i mange Tilfælde kunde man sikkert paa denne Maade faa en forstandig og billig Udnyttelse af de ældre, men forholdsvis stærke Skolebygninger.

Reglerne for Byggelaanenes Ydelse er,

hvad angaar Størrelsen, Forrentning, Afdragsfrihed, Uopsigelighed fra Statens Side, foreslaaet fastsat efter de samme Regler, som er gældende for de tekniske Skoler. Jeg ved nu ikke, om man helt uden videre kan sammenligne de to Skoleformer netop paa dette bestemte Omraade, men det kan der vel skaffes Oplysninger om.

I Lovforslagets sidste Paragraf hedder det: Denne Lov træder straks i Kraft. Jeg vil gerne spørge den højtærede Undervisningsminister, om det maa forstaas saaledes, at de Skoler, som i denne Vinter har Elever under saadanne Vilkaar, at de efter en Lov som den foreliggende vilde være berettigede til Statstilskud, kan faa dette udbetalt, naar deres Kursus er sluttet.

Jeg er glad over, at Loven skal forelægges til Revision i Rigsdagssamlingen 1939—40. Det er ganske vist meget hurtigt efter dens Vedtagelse, men man kan naturligvis i nogen Maade til den Tid have Oversigt over dens økonomiske Rækkevidde, idet man saa ved, i hvilken Udstrækning Ungdommen benytter den. Jeg føler mig overbevist om, at den danske Landboudom vil udnytte Loven saaledes, at der inden længe bliver Brug for en Udbygning, en Udvidelse af dette Kursusarbejde. Jeg tror, at baade de unge Medhjælpere, der skal søge Skolen, og de ældre Arbejdsgivere, der skal undvære deres Folk saa længe, vil kappes om, at Loven udnyttes fuldt ud.

Den højtærede Undervisningsminister udtalte ved Lovforslagets Forelæggelse her i Folketinget, at det ikke var Meningen, at de Kursus, der her er Tale om, skulde kunne erstatte Landbrugs- eller Husmandsskoler. Nej, det kan de selvfølgelig heller ikke, men for den Del af Landboudommen, der senere kommer paa en af de nævnte Skoler, kan en saadan faglig Ungdomsskole give Begyndelsesgrundene i de forskellige Fag, saa det bliver lettere at følge med under det lange Skoleophold, og for de mange, som af forskellige Grunde ikke faar den mere samlede Undervisning i Landbrugsfag, kan saadanne Kursus, som her paatænkes, næppe vurderes for højt.

Med Hensyn til det andet Forslag, som vi har faaet Lov til at behandle samtidig, stillet af en Del af Venstre, om Støtte fra Staten til korte faglige Kursus for Ungdommen, vil jeg gerne sige, at det forekommer mig, at det i alt Fald paa tre Omraader er ringere end Regeringens. Jeg tænker her paa, hvad Forslaget siger om Økonomi, om Ledelsen og om Tilsynet.

Med Hensyn til Økonomien foreslaar